



VĚTRNÍK



Ročník 55.

Úterý 8. října 2024

číslo 5.

Budou kolem kostela běhat modelky v elastáčkách?



Honza Hejral za přípravný výbor KDP, Ondřej Benda za SČDO a Krakonoš za celý kraj přivítali soutěžící soubor MonAmour a hosta přehlídky DS Eduarda Vojana Brněnec. Celý akt pak zjemnil svým vystoupením spolek dam Poupata Roprachtice.

„Dostalo se mi té cti – no, pravda je, že jsem se při schůzi přípravného výboru neboli občanského sdružení Větrov prostě přihlásil, protože jsem chtěl vítat MonAmour Mnich. Původně na schodech divadla měly stát pouze tři holky – dvě ze souboru a hosteska. Ale protože dívky z MonAmour jsou stydlivé a bojí se, tak si řekly, že chtějí, aby se s nimi vital také náš doprovodný program, což je DS Eduarda Vojana z Brněnce,“ přistoupil k mikrofonu před divadlem Krakonoš Honza Hejral a zároveň pozval na odpolední koncert, do následující videokavárny i na večerní představení.

U mikrofonu Honzu vystřídal Ondřej Benda za SČDO, který připomněl, že Brněnec se s představením

(Pokračování na stránce 4)

úterý 8. října 20234		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
9:30	Tarsan - muzikál o Pavlovi z Tarsu Zbraslav	velký sál
11:30	loučení Mnich	malý sál
13:00	KDP mladým	Aktiv
13:00	Dílna SČDO	hasičovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Zbraslav	před divadlem
15:00	vítání Popůvky u Brna	před divadlem
16:30	Tarsan - muzikál o Pavlovi z Tarsu Zbraslav	velký sál
20:00	Pozor, zlý pes	velký sál
	Popůvky u Brna	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Zbraslav	malý sál
22:00	večírek Popůvky u Brna	malý sál

Recenze: Luděk Horký

Vendula Borůvková: Modelka XXL

DS MonAmour, Mnich

Třeštské divadelní jaro reprezentovala na Krakonošově divadelním podzimu *Modelka XXL*. A dobře! Komorní divadelní soubor MonAmour z malé vsíky na Pelhřimovsku se zaměřuje výhradně na divadlo jednoho herce, přesněji jedné herečky. Z předěšlých přehlídek napříč Českou republikou ho můžete znát například díky druhému titulu z jeho aktivního repertoáru, *Dokud se randí*.

Hru *Modelka XXL aneb Moje stehna v prokletém detailu* napsala Vendula Borůvková pro brněnské HaDivadlo v roce 2010. Posvětila si v ní na téma kultu krásy jako společenského diktátu v soukromých otázkách. Na to, jak ovlivňuje naše životy nevyhovující body mass index, a na společnost, která ho vnímá jako měřítko práva na úspěch a na osobní štěstí.

Příběh staví na životních peripetiích třicátnice, která bojuje nejen se svou nadváhou, ale především s nespokojeností se svým dosavadním životním skóre, se statutem quo a se subjektivně (?) nepřívětivými vyhlídkami do budoucnosti. Ve výchozí situaci tragikomického monodramatu se cvičením a dietami frustrovaná singlovka právě rozhodla natočit medailon pro finále soutěže MISS XXL. Jeho první verze nasedá formou i obsahem na to, co společnost od obtloustlé zoufalky očekává, aby ji byla ochotna laskavě přijmout. Nepodaří se ji natočit z technických důvodů, a tak hrdinka postupně natáčí verze další a další, ve kterých jde postupně více a více pod kůži nejen sobě, ale v širším kontextu i zmíněnému společenskému problému. Posléze se obrací nejen k pomyslné porotě finále soutěže

MISS, ale ve vzpomínkách i v současných apelech k matce a babičce, které každá po svém formovaly výchovou její osobnost, ke svým reálnými i potenciálním sexuálním partnerům a ke svému okolí vůbec. Poslední větou hry pak poprvé výslovně i k publiku v sále.

Autorka, režisérka i herečka pracují s textem velmi vědomě. Výstavba jednotlivých motivů je jak v textu, tak v inscenaci budována chytře, a přitom s nenucenou lehkostí.

Téma kultu krásného ženského těla se objevuje v dramatice tzv. západního kulturního okruhu v posledních desetiletích stále častěji, vzpomeňme minimálně hru *Tlustý prase* Neila LaButeho z roku 2004. V *Modelce XXL* s ním inscenátorky pracují velmi citlivě, když elegantně kombinují



BOŽE AŽ ZHUBNU



ZAS AŽ TAK JOSEM TO NEMYSELA



odlehčené polohy plné sebeironie s okamžiky navýsost apelativními. Nejde už jenom o vnitřní zpověď ústřední postavy, jde o zprávu o stavu body shamingu v současné (české) společnosti.

Humor inscenace vás dozajista pobaví, možná někoho pobouří, ale zcela jistě upozorní na problémy, které už všichni známe, se kterými se více méně na denní bázi potýkáme, ale pokud je nepovažujeme za své vlastní, zůstáváme k nim často lhostejní. In-

scenace je přiměřeně dlouhá, svižně ubíhá, pobaví a potěší vyrovnaně jak ty, kteří se do divadla přišli zasmát, tak ty, kteří se rádi zamyslí.

Alfou a omegou úspěchu inscenace je dokonale vyvážený herecký výkon Moniky Novákové. Ta s důsledně dodržovaným nadhledem vytvořila na ploše hry obrouk od zakomplexované dívky v životně vyvrážděnou ženu, která na samém konci komedie dojde k vnitřnímu usmíření a dopřeje

tak divákům v sále katarzi. Toho všeho dosáhla herečka s obdivuhodnou jistotou a s naprostou jevištní přesvědčivostí. Díky za to!



Půdičkáři

Plusy: vynikající apelativní inscenace, strhující herecký výkon s osobním i osobnostním vkladem, ani jedno deko navíc

Minusy: mluva do potlesku a smíchu, v druhé půlce nepatrná ztráta gradace, třetí minus jsme nenašli

Hlasování diváků: 97,53 %

KDP mladým

Naše čtvrté představení v rámci KDP mladým nám prostřednictvím inscenace Modelka XXL přiblížilo věčné společenské téma. Scénografie byla funkční, konkrétní prostředí jsme nepoznali, ale nepovažujeme to za překážku. Oceňujeme odvahu herečky obléct na sebe kostým břišní tanečnice, svoji roli zvládla s nadhledem a humorem. Text byl plný překvapivých motivů. Líbily se nám velmi dobře vybudované situace.

Autorky jasně pojmenovaly téma, které nám bylo čitelně sděleno. Děkujeme, že byl text vybraný doslova na tělo herečky.

#KDPmladym
#cvakloto
#PJbudespoko



(Pokračování ze stránky 1)

Naše fabrika nejen účastnil postupové přehlídky, ale byl i doporučen k účasti na KDP. Pouze zde nemohl soutěžit, jelikož představení je nepřenositelné. „Ale tak jsme si vás pozvali jako doprovodný program,“ vysvětlil Ondra.

„Děkujeme za milé přijetí a krásnou atmosféru, kterou vám může každý závidět. Aby to ale nevypadalo, že jsme pro to, aby-

chom zde byly, nic neudělaly, tak jen uvedu: jak jsme loni oběhly ten kostel, třikrát, tak to fakt funguje! Takže jsme připravené letos znovu, a pakliže by to fungovalo lépe, tak příští rok přijedeme i v elastáčkách. A pokud byste měli ještě další věci, které bychom pro zvýšení úspěchu měly oběhnout, návrhy přijímáme kdykoli,“ prohlásila Monika Nováková, herečka *Modelky XXL*.

Brněnec pak reprezentovala

Kristýna Pavlasová, vysvětlila, že představení *Naše fabrika* nemůže být odehrané jinde než v Brněnci, protože se hraje v ruinách místní továrny. „A my jsme šťastní, že se nám jej podařilo poměrně kvalitně zaznamenat a že jsme byli zařazeni do doprovodného programu. Navíc můžete *Naši fabriku* sledovat vsedě, při reálném provedení ujdou diváci zhruba dva kilometry,“ konstatovala Kristýna. (jn)

Přijďte dřív, ale štafle nám už nelámejte

V pondělí před obědem se v malém sále loučil DS Klicpera Sadská, který předešlý večer odehrál představení *Není důvod umírat*. Za přípravný výbor zaskočila v neděli vítajícího Vladimíra Vodsedálka Svatava Hejralová, za domácí DS Krakonoš dárek předal starosta Jan Pohanka a za SČDO popřál hodně štěstí na cestu domů Jaromír Kejzlar.

„Pamatuju si pouze, kdy jste tu hráli poprvé, protože já jsem pamětník. Chtěla bych vám však poděkovat, že jste pořadatel krajské přehlídky, z níž pak přicházejí soubory k nám. Pořadatelé krajských přehlídek jsou pro nás důležití, bez nich by Vysoké

nebylo,“ řekla Svatka.

„Tady bývala tradice, že hostesové něco na soubor práskli. Teď už to moc nedělají, ale tentokrát jsem zaslechl něco já sám, a tak to dám k lepšímu,“ prohlásil ještě před předáním dráčka Honza Pohanka. „Honza Slávi-

ček nám tady před dvaceti lety zlomil štafle, ale letos se vykoupil, protože nám dal lepicí pásku, tzv. gafu, a řekl, že si ty další štafle můžeme slepit. Víte co, příště přijedte dřív a ty štafle nám už nelámejte,“ předal dračka z foukaných perliček Honza. (jn)



Hledá se fotka hubeného vlasáče

Hostesové a hosteska poslední dobou opravdu nechtějí (nebo nemohou) na své soubory nic moc říct. A národ ochotnický se pak také nic moc nedozví ze zákulisí. Ale tak snad tentokrát – protože Sadská na vysoké přehlídce nebyla 16 let, dostala agenty, rozuměj hostese, hned dva – starého barda Karla a mladou elévku Majdu, která se měla zaučit. Co tu všechno členové souboru ze Sadské dělali, s kým a za kolik, byl zvědavý Honza Hejral.

Statečná z té dvojice byla Majda, prostě ženská, no. Postavila se a řekla: „Těch informací jsem zjistila strašně moc, ale samozřejmě pár minut před začátkem loučení přišla ta hlavní tréma z toho, že budu mluvit, a všechny ty informace se zase vykouřily z hlavy,“ zarděla se elévka (ach jo, tak zase nic – pozn. aut.). „Ale určitě mám nějaká poučení. Pánové, když bude-

te mít dlouhé vlasy, dejte si pozor, vedle koho spíte, abyste se nedočkali nechtěné pozornosti,“ upozornila Majda. Její druhé poučení souviselo nějak se zažívacími potížemi, ale smysl varování byl jasný zřejmě jen členům souboru a hostesům. Ale pak ještě přišla s jednou výzvou: „Sháníme jednu konkrétní fotku z roku 2008, kdy tu Sadská byla naposlady. Je na ní pěkný, hubený

mladík s dlouhými vlasy a je jenom v trenýrkách,“ popsala obrázek Majda.

Pokud by hledaný snímek někdo měl, stačí jej doručit do redakce *Větrníku* a my zprostředkujeme jeho doručení do těch správných rukou. A to okamžitě, jakmile s ním seznámíme naše čtenáře.

(jn)



Pěkně jste mě zaučili

Elévka Majda svůj první soubor opravdu velmi chválila. A dokonce se spokojeným úsměvem dodala, že ji pěkně zaučili. Tato nevinná poznámka vzbudila okamžitou pozornost Honzy Hejrál, moderátora loučení. A tak se Ka-

rel rozhodl rytířsky celou situaci zachránit: „Vysvětlím to. Jsem rád, že jsem měl možnost vám poskytnout Majdu. Ona byla na vysoké přehlídce loni poprvé a letos to potřebovala osvěžit. A také jsem rád, že dostala mladý

soubor. Nezkrotný a... prostě živý,“ ohnivě zaštlítil Majdu Kája.

Tak nevím, jak vy, ale já si nejsem tedy moc jistá tím, že by Kája cokoli zachránil. Nebo jo?

(jn)

Přes devět tisíc pro Vojtu

V pondělí mimořádně od 22 hodin se hrálo od 22 hodin loutkové představení *Začarováný les*, kterým místní loutková scéna připomněla své stoleté výročí. Výtěžek ze vstupného na toto představení celý poputuje na

konto Sbírký pro Vojtu. Diváci loutkového představení tak přispějí částkou 9255 korun. Číslo účtu Sbírký pro Vojtu je 50032-1263116309/0800 nebo QR kód jsou stále k dispozici. Děkujeme



QR Platba

Krátké prsty nahradila Aura

Původně měla od 16 hodin hrábnout do strun před divadlem Krakonoš skupina Shortfingers. I když je vše jasné a domluvené, nikdy nic není zcela jisté až do posledního okamžiku. Jako třeba pondělní koncert.

„Děkuji Jirkovi Trnkovi, že svolal svoje kamarády, aby na KDP byl nějaký bigbeat, když odpadla původní kapela, protože jeden její člen musel pracovně jinam. Jirka to zvládnul, a tak vám představuji skupinu Aura,“ uvedl muzikanty starosta DS Krakonoš Jan Pohanka.

Prý spontánní akce jsou nejlepší, děl kytarista kapely a rozhlédl se po přítomném obecenstvu. Plocha před divadlem nebyla tak plná, aby hudebníci mohli skákat do publika bez obav, že by dopadli na tvrdou dlažbu, ale sami tam také nebyli. Dokonce se záhy objevila decentně se hýbající

skupinka, která na Elvise Presleyho tančila kankán. Zamračené počasí se také umoudřilo a odložilo dešťové kapky na později. Takže nakonec to bylo příjemné setkání s živou kapelou na čerstvém povětří.

(jn)



Rychlorozhovor 30 minut před představením

Na naše rychlé otázky odpovídala Monika Nováková, herečka představení *Modelka XXL*.

Moni, letos máme novou rubriku „30 minut před...“

Ano, já vím, já to četla a už si říkala, kdy někdo přijde.

Takže asi tušíš, že se zeptám, v jakém jsi rozpoložení?

Jsem nervózní, je to můj standard. Uvolním se, až když vylezu na jeviště.

Co tě čeká v těch 30 minutách?

Musím se ještě nalíčit, říkám

nakytovat, a zkoncentrovat.

Už zkoušíš novou hru?

My jsme bilancovaly, chtěly jsme napsat vlastní scénář. To jsme si nakonec vlivem okolností rozmyslely s tím, že si dáme čas. Našly jsme si zahraniční titul, ale nebyla volná práva.

Takže?

Heclly jsme se a přeci jen jsme si napsaly vlastní scénář, ale jiný, než byl původní záměr. Když

všechno dobře půjde, tak 11. ledna máme premiéru.

Co jste stihly ve Vysokém? Výlet, les, cukrárna?

Les ne, nikdo by mě nehledal. Vyhovuje mi, že se tu setkáváme s kamarády. Stihly jsme výstavu loutek v muzeu. Ale hlavně, včera (v neděli) jsme tu dopsaly scénář. Tady ve Vysokém jsme požádaly jednu kompetentní osobu o konzultaci a je hotovo. (fry)

Co předcházelo KDP

Krakonošův divadelní podzim je vrcholem sezóny, jedná se o národní přehlídku soutěže venkovských divadelních souborů. Krajské licencované přehlídky pro výběr na KDP probíhaly od poloviny března do začátku června po celé ČR. Přinášíme shrnutí a zároveň zdravíme všechny pořadatele a organizátory krajských přehlídek.

Podrobnosti k přehlídkám, včetně seznamu nominací a doporučení, jsou dohledatelné na webu scdo.cz, v článku Nominace a doporučení na KDP 2024. Propozice přehlídek na rok 2025 budou vyhlášené na přelomu listopadu a prosince.

Třeštské divadelní jaro 2024, Třešť, 15. 3.-23. 3. 2024

Lektorský sbor: Jaroslav Kodeš, Ladislav Valeš, Alena Zemančíková

Klicperovy divadelní dny 2024, Sadská – střední Čechy, 11. 4.-14. 4. 2024

Lektorský sbor: Milan Strotzer, Petr Svoboda, Karel Tomas

Mrštíkovo divadelní jaro, Boleradice, 17. 4.-21. 4. 2024

Lektorský sbor: Jaroslav Kodeš, Ladislav Valeš, Petra Richter Kohutová

Štívadlo 2024, Štítina – severní Morava, 22. 4.-28. 4. 2024

Lektorský sbor: Tomáš Hradil, Pavel Dorazil, Hynek Nekuža

Hanácký divadelní máj 2024, Němčice nad Hanou – střední Morava, 27. 4.-4. 5. 2024

Lektorský sbor: Jaroslav Kodeš, Juraj Háder, Ladislav Vrchovský

Josefodolské divadelní jaro 2024, Josefův Důl – Pojizeří a České středohoří, 10. 5.-12. 5. 2024

Lektorský sbor: Miroslav Král, Karel Vlček, Jana Kališová, Roman Vencel

Žlutické divadelní léto 2024, Žlutice – Západočeská oblast, Karlovarský a Plzeňský kraj, 24. 5.-26. 5. 2024

Lektorský sbor: Zdeněk Janál, Miroslav Král, Jan Hnilička

Sněhový Brněnec, Brněnec – Pardubicko, 31. 5.-2. 6. 2024

Lektorský sbor: Petra Richter Kohutová, Petr Kolínský, Ivo Loněk

Police nad Metují – Královéhradecko, VSVD, 7. 6.-9. 6. 2024

Lektorský sbor: Regina Szymiková, Petr Kracík, Josef Jan Kopecký



Dárek ke sto letům loutkové scény – obnovená opona

Loutková scéna ve Vysokém nad Jizerou slaví 100 let. Jedním dárkem, velmi významným, byla oprava opony v malém sále divadla Krakonoš. Náročnou a také nákladnou akci provedl tým v čele s Petrem Kolínským, scénografem, malířem, grafikem, pedagogem, architektem, sborovým zpěvákem a dlouholetým porotcem KDP. Petr prozradil, co je na oponě po opravě nového.

Petře, tématem našeho rozhovoru je oprava opony v malém sále.

Příběh opravy loutkové opony je delší, než se může zdát. Oslovila mě Svatka a asi dva roky před oponou jsme zkoušeli opravu kulis. Mezitím jsem si sháněl svůj tým. V zadání bylo, že vše musí být funkční. Napadlo mě, že namalujeme věrnou kopii, tedy novou oponu. Svatka mi však odvětila, že by byla škoda, aby ta stoletá visela někde v muzeu, že musí být součástí loutkové scény jako autentický předmět.

Musel ses někde poradit?

Dělal jsem spoustu výstav pro Národní muzeum i Náprstkovo muzeum a v textilních dílnách mám kolegyně a kamarádky. Ony mi řekly, že restaurátorský zážitek by byl velmi nákladný. Musel by se udělat chemický rozbor. A ve chvíli, kdy by opona byla

zrestaurovaná, muselo by se na ni sahat jenom v rukavičkách a musela by viset za sklem. Tak jsme vymysleli, že se nepustíme do restaurování, ale do funkční opravy. Tím se otevřely jiné možnosti, jiná technologie, jiný princip práce.

Koho jsi oslovil a přizval ke spolupráci?

Každý rok mám malířský krajinářských kurz pro své bývalé studenty, maturanty. Už dávno mají vystudované vysoké školy. A já tenkrát za nimi přišel s myšlenkou, že nebude krajinářský kurz, ale oprava opony pro vysokou loutkovou scénu.

Kolik vás nakonec bylo?

Svolal jsem tedy ověřené lidi, o kterých vím, jak pracují a jak jsou spolehliví. Byl jsem to já a tři další. Ve Vysokém sejmuli oponu

z bubnu, na kterém je pověšená, a plátno jsme narolovali na trubku od koberce. Přejeli jsme do ateliéru kousek za Prahou, celá oprava se musela realizovat na zemi. S oponou jsme si odvezli dva páry bočních kulis, to znamená osm ploch, osm výjevů.

Jak je opona velká?

Skoro 1,8 metrů vysoká a skoro čtyři metry široká.

Takže plocha, kterou jako divák vidím, je většina celé opony?

Ano, přičíst musíš asi pět centimetrů do každé strany, ty jsou schované v kolejničce. Nahoře je asi půl metru materiálu, který je připevněný k bubnu, na nějž se opona navíjí.

Jaké barvy se na oponu používají?

Autor opony Jan Lev byl naivní malíř, maloval hezky zátiší,



květiny. Od něho jsou i obrazy v malém sále. Celá ta drapérie (dekorativní závěs) a figurky, to je však naivní umění, i když roztomilé a krásné. Jedna figurka má třeba obě nohy levé, to si někdy všimnete. A myslím, že autor tenkrát použil ty barvy, které sehnal. Věděl, že to musí být lazurní malba, tedy řídká, a pružná. Asi to byly pokojové barvy s pigmenty, základová běloba. A do toho míchal klovatinu nebo arabskou gumu, aby byl obraz pružný. To se dříve dělalo, tím jsou známé i opony tady v širokém okolí.

A ty jsi měl jaké možnosti?

Použil jsem novodobé barvy akrylové. Ty mají větší pružnost, než kdybych dával temperové. I my malovali v lazurních vrstvách. Ale pozor, my oponu nepřemalovávali, ale jen některá místa doplňovali. Napřed jsme však museli celou plochu za vlhka rozžehlit, vyčistit, protože toho prachu tam bylo dost. Opona je většinu roku spuštěná, takže se prach nachytá. Čistí se jen vlažnou mýdlovou vodou.

Byly na oponě patrné nějaké známky dílčí opravy?

Těch zásahů bylo za ty roky hodně, ale v takto velké míře ne.

Soubor se staral, jak mohl a uměl. Největší opravy byly vidět v dolní části opony, protože tam je ušitý tunel na tyč, aby byla opona zatížená a dosedla na podlahu scény. Toto místo nejvíce trpí, opravovalo se Chemoprénem a kobercovou lepenkou. To vše jsme museli opatrně po vrstvách sundávat.

Jak dlouho trvala práce?

Asi tři týdny. Abychom vše stihli, museli jsme na oponě pracovat osm až dvanáct hodin denně. A teď si spočítej čtyři lidi krát dvanáct hodin denně krát tři týdny. Oponu jsme obraceli čtyřikrát. Na líci čistit, na rubu rozžehlovat, opravovat rub i líc, naruby opravovat vysprávky a pak na líc domalovávat. A pak rosením a vlhčením vyrovnat, aby opona byla vypnutá a rovná. Zároveň s oponou jsme pracovali i na kulisách. Ty jsou částečně na hrubém kartonu z papírny v Pasekách, vyřezával se profil základní kresby. Nechali jsme původní papír a opravili to, co chybělo. Nešlo ale jen o namalovanou část, ale také o konstrukci systému.

Na oponu byla vyhlášena sbírka, přispívali návštěvníci přehlíd-

ky i větší donátoři. Vyšlo to, myslím po finanční stránce?

Vyšlo to. Já měl rozpočet větší, ale ve finále jsem cenu sponzorsky snížil. Hlavní grant byl časově limitovaný a my chtěli, abychom celou záležitost sečetli a uzavřeli naráz.

O oponě už jsme si povídali v létě na stoletých oslavách. Prozrad, prosím, i čtenářům, co je na oponě jinak po tvé opravě?

Místo, kde postava na plátně nabízí chléb medvědovi, bylo zcela zničené. Při detailním prostudování jsem zjistil, že autor, naivní malíř, si neporadil s rukou, byla namalovaná anatomicky špatně. To místo bylo tak zničené, že jsem mohl udělat alespoň trochu nápravu. Na střapečky jsem pak použil zlatou akrylovou barvu, takže vypadají plasticky a krásně se lesknou. Tím opona vypadá jako nová. Hodně pomohlo čištění obrazu. Myslel jsem si, že vyobrazené město Vysoké je černobílé, ale pak se ukázalo, že je lehce barevné. Jeden dům je žlutější, další střecha je do růžova a podobně.

Děkuji za rozhovor a také za tvoji práci pro vysocké divadlo.
(fry)





Vítání na městském úřadě ...

... a před divadlem



Výstava Zlatých Tylů v městské knihovně

V městské knihovně, dočasném informačním středisku KDP, je k vidění aktuální výstava držitelů Zlatých Tylů. Pokud jste ji ještě neviděli, je čas do knihovny zajít.

Zlatý odznak J. K. Tyla je v ochotnickém divadelním světě nejvyšší možné ocenění. Uděluje se za zásluhy o rozvoj nebo organizaci ochotnického divadla v místě či regionu, k významným událostem nebo uměleckým výkonům či dílům. Vernisáž aktuální výstavy Nositelů Zlatého odznaku J. K. Tyla probíhá vždy na

Jiráskově Hronově. Odtud výstava putuje na národní přehlídku do Vysokého nad Jizerou a do dalších významných divadelních míst. K vidění byla i na letošní Konferenci SČDO, což je nejvyšší ústřední orgán svazu. Konference proběhla na konci září v Libici nad Cidlinou a na ní bylo nové předsednictvo.

Pro udělování Zlatého odznaku J. K. Tyla byla komise, kterou tvoří zástupci Svazu českých divadelních ochotníků (SČDO), Skupiny amatérských loutkářů (SAL), Volného sdružení východočeských divadelníků (VSVD) a České obce sokolské (ČOS). Historicky ke komisi patřilo i Divadelní centrum Podbeskydí, OS divadelních ochotníků a TJ Orel.

Aktuální výstava ukazuje nositele Zlatého odznaku J. K. Tyla za rok 2023. Jedná se o patnáct jmen významných osobností českého ochotnického divadelnictví. Výstava je v prostorách městské knihovny – přehlídkového informačního střediska. Volně přístupná je v otevírací době knihovny a návštěvníci si mohou prohlédnout medailonky a fotky těchto laureátů:

Václav Benda (SČDO), František Kunst (SČDO), Karla Vázlerová (SČDO), Libuše Mužíková (SČDO), Miloš Krása (SAL SČDO), Marie Švadlenová (SAL SČDO), Petr Vinkler (SAL SČDO), Alena Exnarová (VSVD), Ladislav Jančík (VSVD), Renáta Klicperová (VSVD), Vladimír Kněžourek (VSVD), Stanislava Motalová (VSVD), Irena a Zdeněk Vylíčilovi (VSVD), Jana Fabiánová (ČOS).

Kompletní galerie Zlatých Tylů, vedená od roku 2002, je umístěná na webu scdo.cz, v záložce O nás – Galerie zlatých Tylů. (fry)



100 let loutek ve Vysokém

Součástí historie Divadelní spolku Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou je od roku 1924 také loutková scéna. V přehlídkovém *Větrníku* vám, milí čtenáři, přinášíme na pokračování příběh vysockých loutek. Celý je zaznamenaný v knize Svatky Hejralové *Tenhle svět nás ještě potřebuje*. Knihu i ostatní materiály, které vznikly ke stému výročí loutkového souboru, si můžete zakoupit ve stánku u vchodu do divadla Krakonoš.



(...) Od roku 1924 do konce roku 2023 bylo odehráno 1099 představení, a to včetně těch, která se vyvezla za hranice nejen města Vysokého, ale i republiky. Vše začalo přátelstvím s manželi Zdenou a Petrem Štěpánkovými a Josefem Pivoňkou z Vrchlabí, které mělo družbu s Francií. Divadelníci z Francie vystoupili v roce 1995 na Krakonošově divadelní podzim, na oplátku pak vysočtí o rok později vyrazili do Dozulé s lidovou hrou *Komedyje vo židoj Šilokoj* od místního autora Františka Vodseďálka. To se již dohadovalo pozvání s loutkami. Josef Hejral st. se syny Josefem ml. a Janem st. vyrobili během pouhých třiceti dnů mobilní kopii loutkové scény tak, aby se vešla do autobusu a co nejrychleji dala postavit. Zkušební představení proběhla na velkém sále 11. a 12. 7. 1997 pro 380 diváků. Výtěžek se věnoval na postižené záplavami. Zlom nastal 14. 7. 1997, kdy poprvé v historii loutky i s loutkáři vycestovaly do Normandie ve Francii na mezinárodní loutkový festival v Dives sur Mer. Nejprve se v kongresovém sále letoviska Trouville hrála pohádka *Začarováný les*. O dva dny později, 18. 7. v 11 hod., se zopakovala v překrásné bývalé dřevěné tržnici z 12. století za účasti asi 150 diváků. Úspěch pokračoval i večer od 21 hodiny s pohádkou *Kašpárek doktorem* pro 250 osob. Obživlý Ka-

špárek byl i s dárky smeten velkým zájmem dětí zpět na jeviště. Hrál se v českém jazyce, ale překladatel během přestaveb seznámil přítomné s dějem. Flašinet, historické loutky i samotní loutkáři si užili nebývalého zájmu z celého světa – od Evropy přes Indii až do Japonska a Ameriky. Odměnou jim pak byla možnost výletů po Normandii a vlastně i po kusu Evropy zpět cestou domů (...).

středa 9. října 2024		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Zbraslav	malý sál
11:30	loučení Popůvky u Brna	malý sál
13:00	Dílna SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Mýto	před divadlem
16:30	Milostné manévry	velký sál
	Mýto	
20:00	Milostné manévry	velký sál
	Mýto	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:30	večírek Mýto	malý sál

Větrník, zpravodaj 55. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, korektury Magda Králová, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.